

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz.: 15—z dnia 31 grudnia 1925 r. o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach, sposobu przeprowadzenia wyboru, oraz kwalifikowania oficerów polskiej marynarki wojennej 31

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz.: 16—z dnia 30 grudnia 1925 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 1925 r. (*wykonanie ust. 3 art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej*) 33
17—z dnia 30 grudnia 1925 r. o powołaniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami 33
18—z dnia 30 grudnia 1925 r. o zmianie granic gminy miejskiej Stryj w powiecie stryjskim 33

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 19—Spraw Wewnętrznych z dnia 16 grudnia 1925 r. w sprawie taksy aptekarskiej 34
20—Skarbu z dnia 21 grudnia 1925 r. w sprawie odebrania naczelnikom gmin na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego czynności wstępnych do wymiaru podatku dochodowego i w sprawie zniesienia podkomisji szacunkowych na tymże obszarze 46
21—Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 1925 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie mińsko-mazowieckim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie 46
22—Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 1925 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie kieleckim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach 46

15.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 31 grudnia 1925 r.

o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach, sposobu przeprowadzenia wyboru, oraz kwalifikowania oficerów polskiej marynarki wojennej.

Na zasadzie art. 42 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów polskiej marynarki wojennej (Dz. U. R. P. № 64, poz. 626) oraz na zasadzie art. 30 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich (Dz. U. R. P. № 32, poz. 256) zarządzam co następuje:

§ 1. Minister Spraw Wojskowych ustala w każdym stopniu, a w okresie przejściowym (art. 27 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r.) i w każdym korpusie osobowym polskiej marynarki wojennej listę oficerów, mających awansować według starszeństwa.

§ 2. Podstawą do awansu według starszeństwa jest kolejność umieszczenia na ustalonej w myśl ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o ustalaniu starszeństwa i nadaniu stopni oficerskich w wojsku polskim (Dz. P. P. P. № 65, poz. 399) liście starszeństwa oficerów zawodowych, która to lista ma być w dalszym ciągu prowadzona wedle zasad, wymienionych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 3. Przed każdym terminem awansowym ogłasza Minister Spraw Wojskowych w rozporządzeniu, nakazującym przeprowadzenie awansów:

- 1) ilość wakansów w korpusie osobowym, a w okresie przejściowym (art. 27 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r.) we wszystkich korpusach osobowych polskiej marynarki wojennej, i w każdym stopniu, na które zostaną awansowani oficerowie, oraz granice, do których wybór będzie przeprowadzony;
- 2) datę, do której kandydatom do awansu należy obliczać czas ich służby w poprzednim stopniu;
- 3) datę awansowania, jednakową dla wszystkich stopni.

§ 4. Po awansowaniu na wyższy stopień otrzymują oficerowie polskiej marynarki wojennej starszeństwo kolejne po oficerze ostatnim w starszeństwie w danym stopniu, a w okresie przejściowym (art. 27 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r.), i w każdym korpusie osobowym, przyczem naprzód umieszcza się oficerów, awansowanych według starszeństwa, następnie zaś oficerów, awansowanych z wyboru.

Kolejność starszeństwa awansowanych oficerów opiera się na porządku, w jakim są oni wymienieni w listach, ustalonych przez Ministra Spraw Wojskowych (§§ 1 i 11 niniejszego rozporządzenia).

§ 5. Jako datę starszeństwa oficerów we wszystkich stopniach, z wyjątkiem poruczników, ustala się dzień, z którym nastąpiło ich awansowanie.

Jako datę starszeństwa poruczników ustala się dzień, w którym upłynęło 2 lata od daty mianowania ich podporucznikami, względnie datę wcześniejszą lub późniejszą, a to zależnie od obliczenia czasu służby w stopniu podporucznika.

O ile po uwzględnieniu awansu oficerów, o których mowa w art. 33 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów polskiej marynarki wojennej, pozostaną wolne etaty, Minister Spraw Wojskowych może przedstawić wnioski na awans z datą 1 sierpnia 1924 r. tych oficerów, którzy w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. posiadali wszystkie warunki do awansu.

§ 6. Oficerowie, którzy, mając inne warunki do awansu, nie mogli w swoim czasie awansować według starszeństwa z powodu przeniesienia ich w stan nieczynny, a czas przebywania w stanie nieczynnym zostanie im następnie wliczony do czasu służby wojskowej, albo z przyczyn, wymienionych w pierwszym ustępie art. 47 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich (na zasadzie art. 42 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów polskiej marynarki wojennej) a następnie zająd okoliczności, przewidziane w ustępie 2-im tego artykułu, albo z powodu otrzymania ujemnej rocznej kwalifikacji za rok ubiegły, która następnie zostanie skreślona, otrzymują przy awansie według starszeństwa datę starszeństwa i jego kolejność, któreby byli otrzymali, gdyby byli awansowali w swoim czasie.

§ 7. Oprócz wniosków, postawionych w granicach wolnych wakansów ustalonych na podstawie § 3 niniejszego rozporządzenia, należy podawać do

awansu tych oficerów, posiadających pozatem wszystkie wymagane ustawą warunki formalne do awansu, którzy:

- a) byli co najmniej 3 razy ranni w wojsku polskim lub w formacjach wojskowych polskich, uznanych przez Rzeczpospolitą i którym, w myśl rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca 1920 r. art. 4 (Dz. U. R. P. № 83 poz. 555) przyznano prawo do naszywki z 3-ma gwiazdkami;
- b) po 1-ym czerwca 1919 r. ukończyli wyższy zakład naukowy i którym wskutek tego na zasadzie art. 117 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich i na zasadzie art. 38 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. o podstawowych prawach i obowiązkach oficerów polskiej marynarki wojennej, wymagany okres czasu w poszczególnych stopniach skraca się o rok;
- c) podpadają pod postanowienia art. 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów polskiej marynarki wojennej.

§ 8. Wnioski na awans z wyboru, przedkładane Ministrowi Spraw Wojskowych, wychodzą:

- a) od przełożonych, posiadających uprawnienia co najmniej dowódców pułku, — na stopnie kapitana marynarki i komandora-podporucznika;
- b) od przełożonych, posiadających uprawnienia co najmniej dowódców dywizyj, — na stopnie komandora-porucznika i komandora.

Wnioski na awans z wyboru do oficerów, którzy pełnią służbę, podlegającą przytem specjalnej fachowej opinii, są stawiane przez przełożonych, wymienionych w p.p. a) i b) niniejszego paragrafu, po wysłuchaniu opinii szefów względnie kierowników odpowiednich służb.

§ 9. Każdy przełożony, sporządzający wnioski na awans z wyboru, ustala w nich kolejność kandydatów (a w okresie przejściowym — art. 27 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. — i w każdym korpusie osobowym), według której ze względu na nadawanie się do awansu kandydatom tym przysługuje — zdaniem jego — pierwszeństwo przy awansie.

§ 10. Wnioski na awans z wyboru sporządzone przez przełożonych, uprawnionych do tego w myśl p.p. a) i b) § 8 niniejszego rozporządzenia, przechodzą kolejno do wszystkich następnych bezpośrednich wyższych przełożonych, z których każdy sporządza z wniosków, otrzymanych od wszystkich podległych sobie oddziałów, zakładów lub urzędów, dla każdego stopnia, a w okresie przejściowym (art. 27 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r.) i dla każdego poszczególnego korpusu osobowego polskiej marynarki wojennej, swój wniosek, ustalając w nim kolejność wszystkich kandydatów do awansu na podstawie własnej oceny i porównania ich wartości.

Wnioski na awans z wyboru ci przełożeni przedkładają następnie szefowi kierownictwa marynarki wojennej, który ustala swój wniosek.

§ 11. Minister Spraw Wojskowych na podstawie wniosków szefa kierownictwa marynarki wojennej dokonywa wyboru i ustala w każdym stopniu, a w okresie przejściowym (art. 27 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r.) i w każdym korpusie osobowym, listę oficerów, mających awansować z wyboru.

§ 12. Zastrzegając wydanie osobnego rozporządzenia o zasadach, dotyczących kwalifikowania oficerów, pozostawia się tymczasowo w zastosowaniu przepisy, wydane w tej mierze przez Ministra Spraw Wojskowych.

§ 13. Ustalone przez siebie listy oficerów, awansujących (§§ 1 i 11 niniejszego rozporządzenia) przedstawia Minister Spraw Wojskowych z wnioskiem o nadanie im odpowiednich stopni, według przepisu art. 11 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich (na zasadzie art. 42 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów polskiej marynarki wojennej).

§ 14. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1923 r. o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach, oraz sposobu przeprowadzania wyboru na stopnie generalskie (Dz. U. R. P. № 89, poz. 699) w brzmieniu nadanem mu rozporządzeniem z dnia 1 sierpnia 1925 (Dz. U. R. P. № 81, poz. 554), ma zastosowanie do awansu na stopnie kontr - admirała i wice - admirała z tem, że wnioski przedkłada szef kierownictwa marynarki wojennej.

§ 15. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Spraw Wojskowych: *Żeligowski*

16.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 grudnia 1925 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 787).

(wykonanie ust. 3 art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej).

Na zasadzie ustępu 3 art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) w brzmieniu, ustalonym w art. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 129, poz. 920) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin składania egzaminów, przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 64, poz. 630),

ustalony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 787) przedłuża się do dnia 31 marca 1926 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

17.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 grudnia 1925 r.

o powołaniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. № 61, poz. 388) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. w sprawie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 9, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Powołuje się urząd Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami na czas od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1926 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

18.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 grudnia 1925 r.

o zmianie granic gminy miejskiej Stryj w powiecie stryjskim.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1923 r. w przedmiocie dokonywania zmian granic miejskich na obszarze b. Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim (Dz. U. R. P. № 92 poz. 719) zarządza się co następuje:

§ 1. Z gmin wiejskich Duliby i Grabowiec stryjski w powiecie stryjskim w województwie stanisławowskim wyłącza się określone poniżej części ich terytorjów i przyłącza je do gminy miasta Stryja w tymże powiecie i województwie, mianowicie: a) z gminy wiejskiej Duliby parcele gruntowe L. kat.: 2338/2, 2354/4, 2355/2—2355/5, 2356, 2357, 2359, 2360—2363, 2365, 2367—2371, 2376, 2377, 2379, 2380, 2381/1—2381/3, 2382—2384, 2388, 2389, 2391—2395, 2398—2404, 2405/1, 2405/2, 2406/1, 2406/2, 2407—2410, 2411/1—2411/7, 2412, 2414/1, 2414/2, 2415/1,